

élethez kapcsolódó munkáit. Az érdeklődő szemlélőt valami jóleső érzés fogja el, amint a kiállított értékes dokumentumok szemlélése közben mind élesebben rajzolódik ki benne a szegedi fiatalok sokrétű mozgalmának izgatóan érdekes képe. Jólesik ugyanis meggyőződnünk arról, hogy az álmos porvárosnak bélyegzett Szegeden vannak emberek, hívő és bízó talentumos fiatalok, akik csöndesen, de annál több kitartással fáradoznak programjuk céltudatos megvalósításán. A kiállításon bemutatott eredmények alapján azt látjuk, hogy munkásságuk két egymással szorosan összefüggő főirányban halad. Egyrészt szociális irányú tevékenységgel, másrészt korszerű művészi alkotásokkal és az új magyar kultúra értékeinek propagálásával igyekeznek a mai problémák megoldására képes embertípust kialakítani.

A Tanyai Agrársettlement mozgalom tagjai már évek óta járják a szegedkörnyéki tanyákat és ott tudományos szempontból is jelentékeny társadalomrajz munkát végeztek. A mozgalom ezirányú publikációi egész kis könyvtárat tesznek ki és minden tekintetben úttörő munkát jelentenek. A két Szegedi Kis Kalendárium, mely először szólaltatta meg a már veszendőnek indult alföldi népi értékeket, szintén jelentős állomása ennek a munkának. Meghatóak azok a szegedi fényképek, amelyek a vásárnapjaikat komoly munkára áldozó fiatalok csoportját a tanyai magyarok között mutatják be, amint ott előadásokat tartanak, ügyes-bajos dolgokban tanácsot adnak, a leánytagok gondozásba veszik a gyerekeket, ruhát, orvosságot, játékot visznek nekik. Kárász Judit művészi megoldásokban újszerű felvételei a szociofotó objektív eszközeivel tárják eléink a tanyai nép magárahagyott helyzetét. Hont és Tolnai tanulmányai, a nagy tehetségű Berczeli négy könyve és Ortutay most megjelent népballada gyűjteménye mellett Buday György több, mint száz darabból álló grafikai gyűjteménye tesz ki teljessé a szegedi fiatalok kiállítási anyagát. A mozgalom célkitűzései a színházművészet terén is érvényesülnek. Ebben a csoportban Buday díszlettervei és a bátortörekvésű Hont Ferenc már megvalósult és megvalósítandó színházi és szabadtéri rendezéseinek dokumentumait láthatjuk.

A szegedi fiatalok itt bemutatott eredményei legbiztatóbb reményeket ébresztik bennünk további munkásságukat illetően. Különösen akkor, ha Szeged közönsége megérti és átérzi mozgalmuk jelentőségét, és megértő támogatásában melléjük áll. Hiszen eddigi eredményeik annál is értékesebbek, mert magukra hagyottan, saját erejükből vívták ki őket.

Délmagyarország VIII. (1932). december 29. 7. oldal

297. Egyetemi tanácsi állásfoglalás a Szent István B. E-ről engedélyezéséről

Dr. Imre Sándor a Bölcsészlet-, Nyelv- és Történettudományi Kar dékánja felvilágosítást kér, hogy a Szent István Bajtársi Egyesület az Egyetemi Tanács által elismert egyesület-e. A felvilágosításra azért van szüksége, mert az egyesület egy

toborzó-irat kifüggesztésének engedélyezését kérte, s a kérelem teljesítését attól teszi függővé, hogy az egyesületnek van-e az Egyetemi tanácstól működési engedélye.

Az Egyetemi Tanács megállapítja, hogy a Szent István Bajtársi Egyesületnek az Egyetemi Tanács 1933. évi június hó 18-án tartott VIII. rendes ülésében a működési engedélyt megadta.

*CsML VIII. 1. (Ferenc József Tudományegyetem Rektori Hivatal iratai)
2. doboz 655/1932-33. Az 1932/33. tanév Egyetemi Tanács VI. rendes ülésének jegyzőkönyve (1933. február 10.)*

298. A Művészeti Kollégium vitaestje a parasztművészetről

A Szegedi Fiatalok Művészeti Kollégiuma vasárnap esti vitaestjén Erdei Ferenc beszélt a parasztművészetről. Tárgyalta a régi, harmonikusan épült és mai, egyre jobban pusztuló parasztművészet közötti különbséget. A parasztművészet pusztulása a társadalom formájával, helyzetével van szoros összefüggésben. Ez az összefüggés különíti el a felsőbb osztályok individuális jellegű művészetétől. Fejtegette a haldokló parasztművészet újraéledésének a lehetőségét, amelynek előfeltétele a társadalmi viszonyok megváltozásában rejlik. Az előadást követő vitában Kárász Józsefné, Tomori Viola, Pfeifer Elek, Reitzer Béla, Ortutay Gyula, Kun Miklós, Tabán Gyula, Ádám László és Barna Bálint vett részt.

Délmagyarország IX. (1933) február 14. 6. oldal Újraéledése: In: Hegyi András: Haladó ifjúsági mozgalmak Csongrád megyében. Válogatott dokumentumok (1874–1986). Szeged, 1987. 208. (154. sz. dokumentum)

299. Az egyetemi bajtársi egyesületek a „Szent István” B. E. felosztatását kérik

Tegnap délelőtt nagy feltűnést keltett az egyetemi ifjúság körében, hogy a bajtársi egyesületek képviselőiből alakult mintegy negyventagú küldöttség díszben, jelvényekkel, szalagokkal és egyensapkával a rektori hivatal előtt felsorakozott és kihallgatást kért a Rector Magnificustól.

A diákoknak erről a tervéről már napok óta beszéltek. Olyan hírek kerültek ugyanis forgalomba, amely szerint a bajtársi egyesületek egyöntetűen elhatározták, hogy illetékes helyen interveniálni fognak a „Szent István” b. e. megszűntetése, illetve felosztatása érdekében. – A legfiatalabb egyetemi egyesület működése ellen az utóbbi időben igen sok panasz hangzott el a többi egyesület részéről, legfőképpen pedig azt nehezményezték, hogy a „Szent István” anyagi előnyöket ígért a belépő tagoknak, s ilyen módon akarta táborát növelni. De nem nézték jó szemmel a diákok állítólag azt sem, hogy a „Szent István” tagjai politikumot visznek az egyesületi életbe.

Tegnap délelőtt azután a bajtársi egyesületek az egyetem fejéhez, Schmidt Henrik dr. rectorhoz küldöttségileg memorandumot nyújtottak be, amelyet kivétel